

UCHWAŁA NR
RADY POWIATU CIESZYŃSKIEGO

z dnia 2024 r.

w sprawie wniosku z dnia 26 marca 2024 r. o nr RZ.1510.1.5.2024

Na podstawie art. 12 ust. 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2024 r. poz.107) oraz art. 242 § 1 w związku z art. 244 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2024 r. poz. 572)

Rada Powiatu Cieszyńskiego uchwala

§ 1. 1. Nie uwzględnąć wniosku z dnia 26 marca 2024 r., z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do uchwały.

2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Powiatu Cieszyńskiego do zawiadomienia wnioskodawcę o sposobie załatwienia wniosku wraz ze stosownym pouczeniem.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu Cieszyńskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik do uchwały Nr

Rady Powiatu Cieszyńskiego

z dnia.....2024 r.

Uzasadnienie

do projektu uchwały w sprawie wniosku z dnia 26 marca 2024 r. o nr RZ.1510.1.5.2024

W dniu 4 kwietnia 2024 r. do Rady Powiatu Cieszyńskiego wpłynął wniosek osoby fizycznej o wyjaśnienie dlaczego władza publiczna:

- 1) nie posiada orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego (TK), aby mieć dowody na to, że przepisy prawa wydane przez centralne organy państwowe są zgodne z Konstytucją, a mimo to uznaje je za zgodne z Konstytucją ? Takie orzeczenia TK muszą być opublikowane w Monitorze Polskim, jeszcze zanim Prezydent RP podpisze jakikolwiek przepis, który ma być powszechnie obowiązujący i wynika to z art. 122 ust. 3 KRP w zw. z art. 188 i 190 ust. 2 KRP, w zw. z art. 2, art. 7, art. 8, art. 30, art. 31 ust.2, art. 37 ust. 1, art. 76, art. 82, art. 83 i art. 166 ust. 1 KRP,
- 2) twierdzi, że istnieje jakieś domniemanie zgodności przepisów prawa z Konstytucją, do czasu aż TK nie orzeknie inaczej, ale nie podaje żadnego artykułu z Konstytucji, który by to potwierdził ? Jak można tak bezczelnie kłamać i wymyślać, pod swoje bezprawne potrzeby, jakieś niewidoczne przepisy konstytucyjne,
- 3) powołuje się na nielegalny wyrok NSA (unieważniony został oświadczeniem UCiDK nr 7, które znajduje się na stronie www.ucidk.pl) o sygnaturze akt SA/Gd 1008/92 ONSA 1993 nr 2 poz. 51, z którego wynika, reguła, zgodnie z którą, dla j.s.t. "dozwolone jest tylko to, co prawo wyraźnie przewiduje, a mimo, to władza publiczna nie stosuje tej reguły, choć jest ona właściwa i potwierdzona art. 7 i 8 KRP ? Przy tym wniosku składałam dodatkowy wniosek o wyjaśnienie, dlaczego skoro Konstytucja nie przewiduje, czyli nie ma wyraźnie w niej zapisane, o domniemanych komunistycznych i partyjnych przepisach prawa, nie przewiduje wyraźnie wielu urzędów, w tym Państwowej Komisji Wyborczej i Krajowych Biur Wyborczych, które są zarządzane przez nielegalnie działające organizacje sędziowskie, skoro konstytucja nie przewiduje wyraźnie, więc posłów niż 460, a mamy ich obecnie 512, skoro Konstytucja nie przewiduje wyraźnie wyborów dodatkowych 52 posłów do europarlamentu (też nie przewiduje takiego tworu jak europarlament), skoro Konstytucja nie przewiduje wyraźnie władzy ustawodawczej, wykonawczej, sądowniczej i kontrolnej, ulokowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i zarządzanych przez obce państwa i ich organizacje międzynarodowe, skoro konstytucja nie przewiduje wyraźnie, aby władza publiczna mogła przekazać swoje kompetencje władzy państwowej, czy jakiejś organizacji międzynarodowej oraz skoro art. 11 KRP wyraźnie nie przewiduje, aby partie polityczne miało prawo do uchwalania przepisów prawa, otwierania swoich prywatnych urzędów, sądów i trybunałów, czy podpisywania jakichkolwiek umów i dokumentów w imieniu Narodu Polskiego, to dlaczego władza

publiczna legalizuje to całkowite bezprawie na dodatek beczelnie kłamię, że działa zgodnie z prawem i w granicach prawa, uczestnicząc w tych przestępstwach,

- 4) mając działać zgodnie z prawem i w granicach prawa, a wynika to z Konstytucji uchwalonej w 1997 r. posługuje się przepisami prawa, które nie są przewidziane w Konstytucji, tylko uznaje te przepisy, które były wydane przez partie polityczne przed uchwaleniem Konstytucji,
- 5) uznaje wyższość, nad Konstytucją, przepisów komunistycznych z lat 60, które nawet nie są podpisane przez Prezydenta RP, tylko przez przewodniczącego i sekretarza ówczesnej Rady Państwa. To, że tak wynika z dokumentów, które wydaje władza publiczna, w tym mnie, a w których powołuje się tylko na te nielegalne przepisy komunistyczne i partyjne, a nie stosuje Konstytucji bezpośrednio, choć tak stanowi art. 8 ust. 2 KRP,
- 6) działa na podstawie statutu, choć Konstytucja przewiduje, że władza publiczna może działać tylko na podstawie Konstytucji, ustaw i aktów prawa miejscowego? Warto też wiedzieć, że władza publiczna nie ma prawa działać na podstawie dyrektyw, czy rozporządzeń, w tym jakiegoś ministra lub jakiejś organizacji międzynarodowej, czy Prezesa Rady Ministrów, który zgodnie z art. 171 ust. 2 KRP, jest tylko organem nadzoru, a nie władzą ustawodawczą i wykonawczą wobec władzy publicznej. To też potwierdza art. 15 KRP, który nie dopuszcza centralizacji władzy publicznej w żadnej formie. Dlatego Prezes Rady Ministrów nie ma prawa zarządzać władzą publiczną i wydawać wobec niej rozporządzeń, a tym bardziej zarządzeń, uchwał, czy innych dokumentów o znaczeniu prawnym, które nie są wymienione w art. 87 KRP, jako przepisy prawa powszechnie obowiązujące. Sprawy, za które jest odpowiedzialna władza publiczna mają być uregulowane tylko w ustawach, a nie w rozporządzeniach, czy statutach, co potwierdzają stosowne artykuły z Konstytucji. Ponadto zgodnie z art. 148 ust.3 i art. 149 ust. 2 KRP, w zw. z art. 92 KRP rozporządzenia w Radzie Ministrów może wydawać tylko Prezes Rady Ministrów i minister kierujący działem administracji rządowej. Mogą je jednak wydawać tylko na potrzeby działania swojej administracji rządowej, a to oznacza, że nie mają prawa kierować działami administracji publicznej, przypisanej do władzy publicznej. Z tego też powodu Konstytucja nie przewiduje żadnych oddzielnych ministerstw ulokowanych w oddzielnych budynkach, bo ministrowie mają działać w ramach tylko jednej administracji rządowej. Dlaczego więc płacimy podatki na wypasioną i nielegalnie działającą administrację rządową, która na beczelnego ukradła prawie wszystkie kompetencje, jakie są przewidziane tylko dla władzy publicznej, a dodatek wiele z tych kompetencji bezprawnie zostało przekazanych do organizacji międzynarodowych
- 7) uznaje za legalnie działającą Państwową Komisję Wyborczą, Krajowe Biura Wyborcze, sądy, trybunały, Sejm, Senat, ZUS, KRUS, kancelarie notarialne i komornicze, ARiMR, urzędy skarbowe, czy Radę Ministrów, skoro były one utworzone przez nielegalnie działające organizacje partyjne i sędziowskie, które zgodnie z art. 11 i art. 13 KRP nie mają prawa istnieć, jako organizacje pełniące władzę państwową, publiczną czy inną, a tym samym nie mają prawa zakładać i zarządzać urzędami, sądami i trybunałami, na których utrzymanie obywatele płacą coraz większe podatki.

Stosownie do § 16 ust. 5 Statutu Powiatu Cieszyńskiego wniosek został przekazany do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji do przeanalizowania.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji rozpatrywała wniosek na posiedzeniu w dniu 29 maja 2024 r.

Zgodnie z art. 7 Konstytucji RP organy władzy działają na podstawie i w granicach prawa. Oznacza to, że wszystkie organy władzy publicznej powinny działać na podstawie prawa i w jego granicach. Prawo powinno zatem nie tylko stanowić kompetencję do działania, ale również być źródłem nakazów i zakazów wyznaczających ramy prawne owego działania. Zgodnie z powyższym organy samorządu terytorialnego mogą wypowiadać się wyłącznie w sprawach, które zgodnie z przepisami ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym lub na podstawie innych ustaw należą do ich właściwości. Każda aktywność organów samorządu terytorialnego wymaga upoważnienia w danym przepisie prawa i musi odpowiadać kompetencjom organów samorządu terytorialnego. Jeżeli organ administracji publicznej podejmuje działanie w sprawie, co do której przepis prawa nie wskazuje jego właściwości, działanie takie stanowi naruszenie konstytucyjnej zasady legalności. Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, że wnioski wnioskodawcy nie mieszczą się w zakresie działania Rady Powiatu Cieszyńskiego.

Dodatkowo wskazać należy, że zgodnie z art. 241 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego przedmiotem wniosku mogą być w szczególności sprawy ulepszenia organizacji, wzmocnienia praworządności, usprawnienia pracy i zapobiegania nadużyciom, ochrony własności, lepszego zaspokajania potrzeb ludności. W ustawie nie zawarto definicji wniosku a wskazano przykładowe sytuacje, które mogą uzasadniać wystąpienie z wnioskiem. Wniosek to formalna prośba o podjęcie określonych działań lub wykonanie określonej czynności. Wniosek może dotyczyć zarówno działania, jak i braku działania (bezczynności), jednak zawsze winien się odnosić do przyszłości. Przedmiotem wniosku jest postulowana działalność organów administracji i ich pracowników, dotycząca szeroko rozumianego pojęcia spraw, obejmującego zarówno sprawy indywidualne załatwiane w formie decyzji administracyjnej, jak i inne sprawy. Wniosek ma znaczenie prewencyjne, profilaktyczne, zmierza bowiem do usunięcia pewnych nieprawidłowości, uchybień czy braków w przyszłości. Należy zatem stwierdzić, że pytania zawarte we wniosku nie stanowią materii wnioskowej w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego.

Mając na uwadze powyższe, po analizie stanu faktycznego i prawnego, nie znaleziono podstaw do uwzględnienia wniosku.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji w dniu 29 maja 2024 r. na posiedzeniu w wyżej wymienionej sprawie uznała, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie i zaproponowała uznanie wniosku za niezasadny.

Biorąc pod uwagę ustalenia dokonane w toku postępowania wyjaśniającego, Rada Powiatu Cieszyńskiego uznaje, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Pouczenie

Zgodnie z art. 246 § 1 k.p.a. wnioskodawcy niezadowolonemu ze sposobu załatwienia wniosku służy prawo wniesienia skargi w trybie określonym w art. 227-240 k.p.a.

Ponadto w przypadku, gdy wniosek, w wyniku jego rozpatrzenia, został uznany za bezzasadny i jego bezzasadność wykazano w odpowiedzi na wniosek, a wnioskodawca ponowił wniosek bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jego rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania wnioskodawcy (art. 247 k.p.a. w związku z art. 238 § 1 k.p.a. i 239 § 1 k.p.a.).